

Orbán Viktor úr

Magyarország miniszterelnöke részére

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

2011. novemberében az Ön javaslatára a kormány úgy döntött, hogy a Magyarország, valamint a Nemzetközi Valutalap (IMF), az Európai Bizottság, és az Európai Központi Bank hármasa közötti tárgyalásokat - akkor még nemzeti fejlesztési miniszterként - én vezessem.

A megtisztelő feladat ellátása intenzív kapcsolattartást feltételezett nemcsak e három szervezet képviselőivel, hanem bankokkal, alapokkal, más befektetőkkel, elemző és minősítő pénzügyi intézményekkel, valamint egyes kormányok vezető pénzügyi politikusaival és tisztségviselőivel is. Tekintettel a feladat egyedi jellegére, intenzitására és fokozott utazási igényére, úgy ítélem meg, hogy a fejlesztési miniszteri és az új munkakör egyidejű betöltése szakmai és szervezési szempontból összeegyeztethetetlen. Így - felismerve az EU-IMF-megállapodás kiemelkedő nemzetgazdasági és politikai jelentőségét -, a feladat ellátása iránti felelősségtől vezérelve kértem felmentésemet a nemzeti fejlesztési miniszteri megbízatásomból.

A kormány 2011. december 16-tal kezdődően egy új, tárca nélküli miniszteri feladatkört hozott létre, amely biztosította a tevékenység ellátásához szükséges politikai, szervezeti és közigazgatási feltételeket. Az Ön felkérése alapján ezt a feladatkört tölthettem be az elmúlt hónapokban.

A tárgyalásokhoz vezető út hosszúnak és göröngyösnek bizonyult. Tavaly decemberben nagyon messziről, szinte reménytelen helyzetből indultunk egy válság- és spekulációs hullámokkal terhelt nemzetközi pénzügyi-gazdasági közegben. Az ország és a kormány ellen indított politikai és média támadások kereszttüzében kellett megőrizni a kormány nemzetközi cselekvőképességét és előrehaladni a jogi, politikai és pénzügyi buktatók és támadások közepette. A politikai, jogi és pénzügyi feltételek és előfeltételek átláthatatlan, konkrétan és teljesen hivatalosan soha le nem írt halmazában kellett egyfajta kezelhető rendet teremtenünk.

Ugyancsak gondot okozott a kettős mérce rendszeres megjelenése a pénzügyi biztonsági hálóról szóló tárgyalások megkezdéséről szóló egyeztetések során, legyen szó a bírósághoz fordulás jogáról vagy az egyes EU-tagállamok deficitcéljának könnyítéséről. Partnereink érzékenységre tekintettel, jellemzően ezeket a megbeszéléseket diplomáciai eufémizmussal "informális egyeztetéseknek" neveztük el, holott érdemi tárgyalások voltak a javából.

Tavaly december óta a tárgyalási folyamat során négyszer jártam Washingtonban, ahol mind a Valutalap vezetőivel, mind az Egyesült Államok kormányának illetékeseivel számos megbeszélést folytattam. Minden alkalommal találkoztam bankok, alapok és más pénzintézetek, valamint gazdasági think tank-ek képviselőivel. Háromszor tárgyaltam Brüsszelben, valamint jártam Frankfurtban, Bécsben, Berlinben és egyeztetéseket folytattam két ízben Londonban is. Ezen kívül számos magyarországi és külföldi befektetői találkozón és konferencián képviseltem a magyar álláspontot a nemzetközi pénzpiaci helyzetre, a magyar gazdaság állapotára és az EU-IMF-tárgyalásokra vonatkozóan.

A számos találkozó közül szeretném külön kiemelni az Olli Rehn alelnökkel, az Európai Bizottság gazdasági és pénzügyekért felelős biztosával folytatott legutóbbi négy szemközti brüsszeli megbeszélésemet. Ez a tárgyalás sikeresen készítette elő Miniszterelnök úr és Barroso elnök április 24-i brüsszeli találkozóját, amely a végső áttörést hozta a tárgyalások előkészítésének folyamatában, és amelyen magam is részt vettem.

Tartalmilag fontos és elfogadható kompromisszumra jutottunk mind az Európai Bizottság, mind a Valutaalap vezetőivel. A magyar kormány jelentős kompromisszumkészségről tett tanúbizonyságot, miközben az ország szuverenitását, a kormánypolitika elvi és stratégiai pontjait tekintve megőriztük korábban következetesen képviselt álláspontunkat: a magyar ügyben is az uniós gyakorlatnak megfelelő ügykezelés valósuljon meg, és a kötelezettségzegési eljárások jogorvoslati eleme ne szerepelhessen előfeltételként a hiteltárgyalások megkezdéséhez. Az Európai Bizottság döntése egyértelműen fogalmaz, és elővigyázatossági pénzügyi csomagról beszél, amelyet Magyarország kezdettől fogva képviselt. A kompromisszum továbbá biztosítja, hogy az IMF chartájával ellentétes módon ne jelenjenek meg politikai szempontok előfeltételként, és egyetlen, egyébként véleményezésre feljogosított nemzetközi szervezet elképzelése se legyen automatikusan jogilag kötelező a szuverén magyar intézményekre, így az Országgyűlésre vagy a kormányra sem pusztán azért, mert a külső és belső folyamatok összjátékának köszönhetően az ország elővigyázatossági pénzügyi csomagról szeretne tárgyalni a magyar emberek és a külföldi befektetők védelme érdekében.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Kétségtelen, hogy a válságkezelés és Magyarország megújítása egyaránt számos olyan döntéssel járt együtt, amely komoly hazai és nemzetközi gazdasági, és ezen belül befektetői érdeket sértett. Minden olyan gazdasági csoport, amely az érdekeit vélten vagy valósan sértve érezte, politikai és jogi védelmet keresett magának. Ez azokra is igaz, akik az elmúlt húsz év gazdaságpolitikájának, privatizációs gyakorlatának aránytalan, nem egyszer arcátlan haszonélvezői voltak, és azokra is, akiket a döntések időzítése, bevezetésének módja, vagy éppen egyes tartalmi elemei késztettek üzleti tervük felülvizsgálatára. Ez egyaránt tetten érhető volt a befektetői és piaci bizalom visszaesésében és az egyes nemzeti kormányok erőteljesebb fellépésében.

Magyarország és minden felelős külföldi partnere számára meghatározó szempont, hogy meginduljanak a pénzügyi csomagról szóló érdemi tárgyalások hazánk és a nemzetközi szervezetek között. Megítélésem szerint, az április végi kompromisszummal korszakhatárhoz érkeztünk: megszületett a tartalmi megállapodás az Európai Unió és a Valutaalap vezetőivel a tárgyalások megkezdéséhez szükséges előfeltételekről. Magyarországnak teljesítenie kell a vállalt törvényhozási lépéseket, és közösen ki kell alakítanunk a tárgyalások pontos menetrendjét.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Tavaly decemberben azt a feladatot vállaltam, hogy a kormány tagjaként irányítom és összefogom azokat az egyeztetéseket és erőfeszítéseket, amelyek a tárgyalások megindítását célozzák. Úgy gondolom, ezt a feladatot sikerrel és maradéktalanul teljesítettem. A technikai akadályok elhárulását követően megkezdődhetnek a hivatalos tárgyalások, amelyek már a makrógazdasági és költségvetési politikánk részleteiről szólnak majd. Megítélésem szerint ennek irányítására és összefogására a továbbiakban olyan vezetőre van szükség, akinek átfogó és részletes pénzügypolitikai, ezen belül adóügyi és költségvetési tapasztalata van. A várhatóan apró részletekbe menő tárgyalások szorosan kapcsolódnak majd a jövőbeni megállapodás végrehajtásához, mind politikai, mind költségvetési, mind közigazgatási szempontból. Ez még erőteljesebben támasztja alá azt, hogy az elővigyázatossági pénzügyi csomag részleteiről folyó tárgyalásokat egy szakirányultságában jártasabb személy folytassa le.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Mindezekre figyelemmel kérem Önt, hogy tekintse elvégzettnek az általam vállalt feladatot és 2012. május 15-i hatállyal kezdeményezze a köztársasági elnök úrnál a jelenlegi megbízatásomból való felmentésemet. Szeretnék visszatérni a nemzetközi üzleti életbe és folytatni azt a pályát, amely az elmúlt közel húsz évben oly sok örömet és sikereket hozott a számomra.

Ennek keretében a közel három évtizedes sikeres, feladat- és célorientált együttműködésünk gyakorlatának megfelelően - eddigi bizalmát megköszönve - készen állok arra, hogy olyan újabb feladatot vállaljak, amely során a nemzetközi üzleti és politikai színtéren megszerzett tapasztalataimat hasznosítani tudom a Magyarország érdekeit és jövőjét szolgáló közös céljaink megvalósításáért.

Tisztelettel,

Fellegi Tamás
miniszter

Budapest, 2012. május 9.